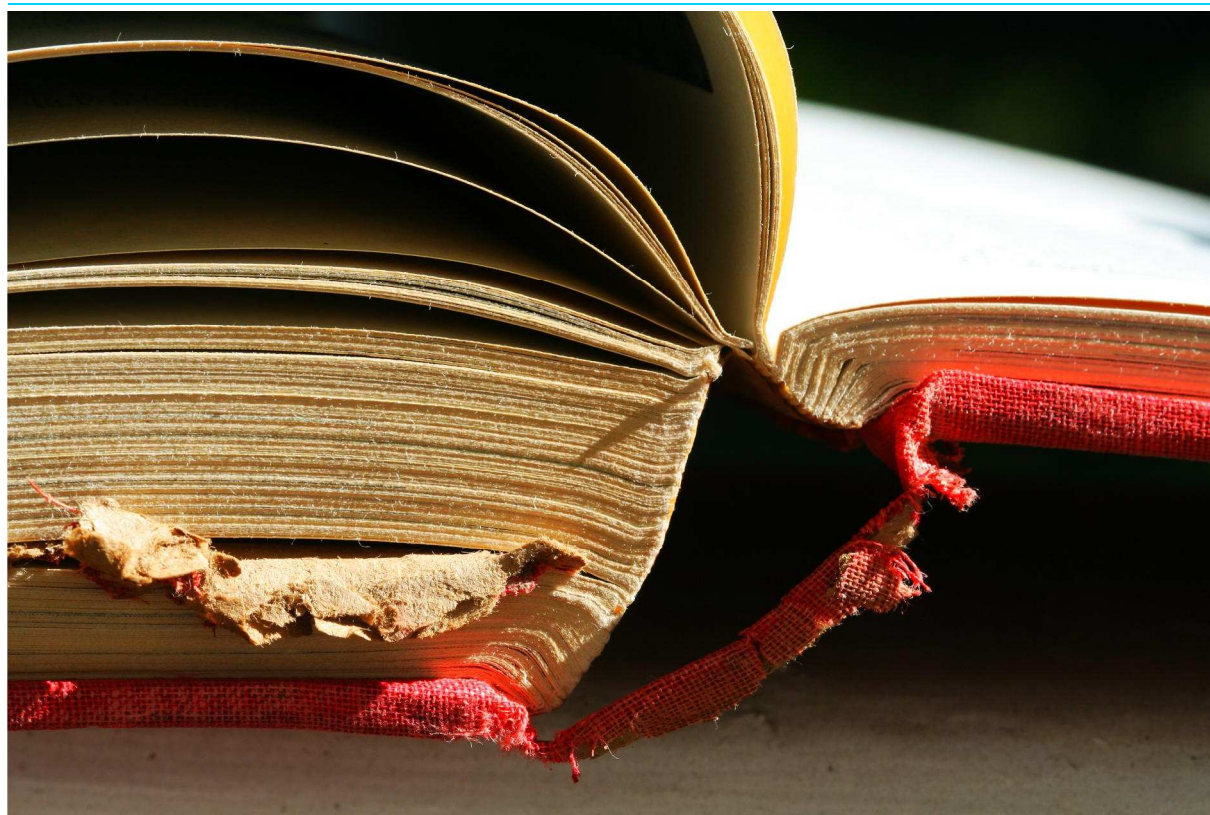

ISKANJE IN PRIČEVANJE ZA RESNICO: SPOMIN IDENTITETE

Vladimir Gajšek

Iskanje in pričevanje za resnico: spomin identitete - ob izidu papeževe knjige le na kratko vsebinsko - napovedno: tudi v Evropi z dušo:

Iskanje in pričevanje za resnico - Napoved izida najnovejše knjige Papeža Janeza Pavla II. z naslovom »Memoria e identità« (Spomin in identiteta) je še pred dejansko objavo 23. februarja 2005 vznemirila javnost, češ da papež primerja splav s holokavstom. Spet pripisujejo svetemu očetu prirejeno laiško razumevanje, ki ni niti deontološko medicinsko in ne teološko, ne sociološko ne družinsko-ekonomsko...

Iskanje in pričevanje za resnico

Množično ubijanje se je končalo, zakonito uničevanje spočetih, a še nerojenih človeških bitij se pa nadaljuje. Razmislek svetega očeta je usmerjen v odkrivanje korenin zla, o njegovi prisotnosti v svetu danes ter o njegovih posledicah za človeštvo, še posebej za Evropo. Zakaj tako vznemirjenje ob naštetih dejstvih, če je to resnica?

Letos bo minilo šestdeset let, odkar je komunistična partija v Jugoslaviji (SFRJ) ukinila demokracijo in prevzela oblast. Zatrila je svobodo in izvedla genocid nad lastnim ljudstvom ter uvedla skoraj polstoletni teror. Za resnico ni bilo prostora, mnoge je stala življenje. Zlom komunizma po letu 1990 je vzhodnoevropskim deželam dajal upanje, da se bo s padcem berlinskega zidu za vedno poslovil tudi totalitarni komunistični režim in da bodo na osnovi pravil moderne demokracije in krščanskih vrednot, s katerim je zaznamovana evropska zgodovina,

zaživele v svobodni in pravični družbeni ureditvi. Novega upanja je dalo tudi pridruževanje vzhodnoevropskih dežel Evropski zvezi. Dejansko pa se je pokazalo, da so se stare oblike komunizma prelevile in zgolj spremenile svojo zunanjo podobo. Pod krinko demokratičnih strank so se komunisti prelevili v liberalce in demokrate ter se »neopazno« razširili in ohranili v vseh porah družbenega življenja. Do danes potvarjajo resnico, če zanjo slišijo, se ob tem vznemirijo in jo označijo za laž. V republiki Sloveniji so stari oblastniki do nedavnega podobno kot v drugih vzhodnih evropskih deželah ohranili ključne položaje. Direktorska in druga vodstvena mesta v javnih ustanovah kot so banke, šole, vojska, policija in mediji, so bili vsem, ki niso izšli iz starega sistema, do zadnjih demokratičnih volitev leta 2004 praktično nedostopni.

Ključna težava ni v nedostopnosti vodstvenih mest, temveč v uničenju ali razvrednotenju obče človeških in krščanskih vrednot kot so: družina, svoboda, pravičnost, resnica in solidarnost. Totalitarni režim je z represijo in ustrahovanjem povzročil zaostanek v kulturi, znanosti, šolstvu, gospodarstvu in močno razrahljal politični pogum državljanov. Posledica tega je še danes vidna tudi v izgubi identitete in zgodovinskega spomina ter močna tendenca, da se resnica nadomesti z mnenjem. Resnica postaja to, kar prinaša dobiček in je zato lahko za vsakega drugačna. Tako je eden od najvišjih politikov v Sloveniji ob prvem papeževem obisku leta 1996 izjavil, da je resnic več. Dediči komunizma so si prilastili večji del državnega premoženja in brez vsakršnega občutka krivde množico ljudi pahnili v revščino, materialno in duhovno. Dostojanstvo človeka je vredno le toliko, kolikor koristi in prinaša dobiček.

Po mnenju vedno glasnejše skupine ljudi kristjani z avtentičnim življenjem po evangeliju »ogrožamo neverne«, ki imajo po zadnjih tendencah v nekaterih evropskih deželah že uzakonjeno pravico, da si brez spoštovanja reda stvari v naravi krojijo zakone glede na trenutni užitek. Zaradi tega tudi tak vik in krik, kadar Cerkev s papežem na čelu opozori na krivice in nepravičnost, kadar se zavzema za varovanje človekovega življenja in ponovi že znani nauk v obrambo nerojenih, nemočnih ter proti izenačenju istospolnih zvez z zakonom med možem in ženo.

Kaj v ta nihilistični svet lahko prinesemo kristjani? Resnico in upanje! Čeprav evropska ustava ne omenja Boga in krščanskih korenin, se zavedamo, da brez zasidranosti v Bogu lahko tudi k nam pride kakšen cunami, ki bo za sabo pustil le še ruševine. Zasidranost v evangeliju nam daje moč za življenje po veri in graditev avtentičnih odnosov med nami ter z drugače mislečimi. Za Evropo, ki bo imela dušo, je v poplitveno človekovo notranjost potrebno vnesti transcendentno dimenzijo in masko nadomestiti z jasno identiteto. Postni čas naj nam izpraša vest in pomaga, da bomo spoznali resnico o sebi in o svetu!

Resnica in upanje sta kaipot ne le kristjanov, ampak vseh ljudi, ki gradimo svet 21. stoletja!